

De nordiske kanoner.

27.5.48
V. G.
Av professor

WILHELM KEILHAU

Det var et oppsiktsvekkende telegram fra Stockholm som Verdens Gang brakte i går. Det tilla nemlig utenriksminister Undén noen meget eiendommelige uttalelser. De går ut på at Norge skulle være enig i at de nordiske land må danne en festning «med kanonene rettet mot alle parter». Der var dog en tilføyelse, som her gjengis i en fullstendigere form enn i gårnummeret. Den gikk ut på at Norge ønsket frie hender til å bringe i orden sitt forhold til sin allierte fra krigstiden, Storbritannia, gjennom avslutningen av en særlig traktat om bistand. Men den svenske regjering skulle motsette seg dette av hensyn til Sovjet-Samveldet.

Det er på det rene at uttalelsen ikke skriver seg direkte fra utenriksminister Undén, men fra «velunderrettet hold i Stockholm». En må imidlertid ha grunn til å gå ut fra at denne kilde på ett viktig punkt helt må ha misforstått den svenske utenriksminister. Herr Undén kan nemlig umulig være så dårlig underrettet om norske følelser og norsk politikk at han kan tenke seg norske kanoner rettet mot de angelsaksiske makter. Nei, herr Undén, norske kanoner blir ikke rettet mot Storbritannia eller Sambandsstatene. Heller ikke mot Sverige eller Danmark.

I den ømfintlige utenrikspolitiske situasjon som nå foreligger, er det naturlig at der foregår samtaler mellom svenske, danske og norske regjeringsmedlemmer. Også samtaler mellom militære fra de tre land vil være på sin plass. Men det er klart at ethvert slikt samarbeid i vesentlig grad vil bli vanskeliggjort hvis svenske regjeringsmedlemmer eller «velinformerte kilder» gir seg til å avgi såkalte autoritative uttalelser på Norges vegne. Det har de ikke noen som helst rett til. I 91 år måtte det norske folk

denne skjeve situasjon vi
at våre oppfatninger ble
enverdenen i forvansk-
er Stockholm. Ik-
ønsker
nionstige